

## **TUCHTCOLLEGE**

NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als NOAB

Nr. 28/2011

Beslissing inzake de klacht, ingediend door:

mevrouw **A**, wonende te B, hierna te noemen: klaagster,  
tegen

**C B.V.**, statutair gevestigd te D, NOAB-lid, hierna te noemen: betrokkene.

### **1. Procedureverloop**

1.1. Het Tuchtcollege heeft kennisgenomen van de met partijen gewisselde stukken.

1.2. Het Tuchtcollege heeft de zaak behandeld ter zitting met gesloten deuren op 16 februari 2012 te 's-Hertogenbosch. Op deze zitting zijn toen beide partijen verschenen en gehoord.

1.3. De inhoud van alle hiervoor genoemde gedingstukken geldt als hier ingevoegd.

1.4. Op 5 maart 2012 heeft klaagster per e-mail nadere informatie, voorzien van een bijlage, inzake de klacht bij het Tuchtcollege ingediend. Het Tuchtcollege heeft geen aanleiding gevonden te oordelen dat het onderzoek niet volledig is geweest en heeft besloten het onderzoek niet te heropenen. Klaagster is daarvan per e-mail op de hoogte gesteld waarbij haar tevens is bericht dat bedoelde informatie buiten de procesorde is ingediend en dat het Tuchtcollege dus geen acht zal slaan op de inhoud ervan.

### **2. Feiten**

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en de verklaringen van partijen ter zitting, staan voor het Tuchtcollege als zijnde door de ene partij gesteld en door de andere partij niet dan wel onvoldoende betwist, de volgende feiten vast.

2.1. Klaagster exploiteert een onderneming onder de naam E, welke is gevestigd te F. Zij heeft haar administratie en fiscale belangenbehartiging met ingang van 2007 in handen van betrokkene gegeven.

2.2. Tot de stukken van het geding behoort een kopie van de op 23 september 2010 gedagtekende, door betrokkene opgestelde en ondertekende "NOAB Model prijsafspraken op basis van uurtarief in de fiscaal/administratieve dienstverlening" (hierna: offerte) met als bijlage de algemene leverings-, betalings- en uitvoeringsvoorwaarden NOAB. De offerte is door klaagster voor akkoord ondertekend. Daarin zijn beide partijen, voor zover thans van belang, de volgende voorwaarden overeengekomen:

#### **"werkzaamheden**

*De opdracht omvat de werkzaamheden die hieronder zijn aangekruist (1)*

#### **Administratie**

X *het inrichten van een doelmatige administratie (rekeningschema grootboek);*

X *het verwerken van door u aan te leveren bescheiden (kasboek, bankafschriften, kopieën van inkomende en uitgaande facturen) in uw administratie op onze computer;*

#### **Rapportering**

X *het na afloop van het boekjaar opstellen van een op fiscale grondslagen samengestelde jaarrekening;*

#### **Loonadministratie**

X *het berekenen en opstellen van bruto-netto loonspecificaties voor ongeveer 1 werknemers;*

X *het verzorgen van uw maandelijkse aangiften voor de gecombineerde loonheffingsafdrachten*

X *het aanmaken van de loonjournaalpost ter verwerking in uw administratie en het bijhouden van een loonstaat voor iedere individuele werknemer;*

X *het na afloop van het kalenderjaar verzorgen van jaarloonopgaven ten behoeve van uw werknemers;*

#### **Aangiften**

X *Het verzorgen van de aangiften inkomstenbelasting, schattingsopgaven voor ondernemers en voorlopige teruggaven, het omgaan met aspecten van Zorgtoeslag en Zorgverzekering, voor u en uw echtgeno(o)t(e);*

X *het verzorgen van uw aangifte(n) omzetbelasting (eens per maand);*

Bezwaar/beroep

X *het controleren van aanslagen inkomstenbelasting van u en uw echtgeno(o)t(e);*

X *het controleren van aanslagen zorgverzekeringswet van u en uw echtgeno(o)t(e);*

2.3. Klaagster leverde periodiek haar administratieve bescheiden aan welke door een medewerkster van betrokkene - mevrouw G - verwerkt werden. Vanuit de bijgewerkte administratie werden onder andere periodiek de aangiften omzetbelasting en de jaarrekening samengesteld.

2.4. In 2008 werd door klaagster over het tijdvak mei tot en met november 2008 voor een bedrag ad € 38.016 (exclusief

€ 7.223 omzetbelasting) facturen uitgereikt aan H, t.a.v. mw. J te België. De gefactureerde werkzaamheden hadden betrekking op het bouwen van een website en de voorbereiding van een evenement. Het betrof een in België gevestigde ondernemster aan wie, op advies van betrokkene, Nederlandse omzetbelasting in rekening werd gebracht. Klaagster hanteerde het factuurstelsel voor de BTW. Met betrekking tot deze facturen had over de maanden mei 2008 € 1.482, juni 2008 € 1.295 en november 2008 € 4.446 op aangifte omzetbelasting voldaan moeten worden. De betreffende facturen zijn niet opgenomen in de administratie over 2008 en de verschuldigde omzetbelasting is niet aangegeven in de periodieke aangiften en derhalve niet afgedragen aan de fiscus. Als reden voor het niet verwerken van deze facturen in de administratie voert betrokkene aan dat klaagster deze facturen nimmer aan haar verstrekt zou hebben. Klaagster ontkent dit en stelt zich in dit verband op het standpunt, dat mocht het al zo zijn dat zij de facturen niet aan betrokkene overhandigd heeft, zij in ieder geval wel maandelijks een overzicht uit haar geautomatiseerde verkoopadministratie aan betrokkene overhandigd heeft, waarop niet alleen alle door haar uitgereikte facturen maar tevens een splitsing aanwezig is van betaalde en openstaande facturen.

2.5.1. De jaarrekening 2008 is door betrokkene definitief samengesteld en besproken in november 2009. De jaarrekening 2009 is in november 2010 samengesteld en besproken.

In de periode van januari 2009 tot en met oktober 2010 hebben zich de onder 2.5.2 tot en met 2.5.6 genoemde feiten voorgedaan:

2.5.2. Ultimo 2008 is een discussie ontstaan tussen klaagster en H met betrekking tot de vordering van klaagster ten bedrage van (€ 38.016 plus € 7.223 omzetbelasting =) € 45.239. Met zicht op het faillissement van H, in casu bvba I, spitste de discussie zich toe op de vraag wie de contractspartij van klaagster was. H stelde zich op het standpunt dat klaagster een overeenkomst had met de bvba I. Klaagster stelde zich op het standpunt dat zij een overeenkomst had met J (zaakvoerster en eigenaresse van de bvba) in privé. Deze kwestie is inzet geweest van een gerechtelijke procedure. Op 20 juli 2011 heeft Rechtbank K geoordeeld "dat L geslaagd is in haar bewijsopdracht, zodat vast staat dat L met J in persoon de overeenkomst heeft gesloten".

2.5.3. Klaagster heeft voor het voeren van deze procedure advocaatkosten gemaakt, te weten € 10.071 in 2009 en € 6.770 in 2010. Beide bedragen zijn ook als zodanig door betrokkene verwerkt in de financiële administratie van respectievelijk het jaar 2009 en 2010.

2.5.4. Eerst bij het bespreken van de jaarrekening over 2009, in november 2010, heeft betrokkene met klaagster gesproken over de advocaatkosten. Betrokkene stelt zich hierbij op het standpunt dat eerst ter gelegenheid van die bespreking de vordering op H ter sprake is gekomen. Betrokkene baseert zich daarbij op een mededeling van klaagster in een e-mailbericht van november 2010 waarin klaagster op de vraag van betrokkene met betrekking tot de kosten van de juridische procedure J heeft bericht: "Heel lang verhaal en gaat nog wel even duren. Gaat over een evenement voor H dat nooit is betaald."

2.5.5. Vaststaat dat klaagster ook in het jaar 2010 advocaatkosten heeft gemaakt om de vordering op H c.s. J geïncasseerd te krijgen.

2.5.6. In een e-mailbericht van 9 mei 2011 heeft de heer M, namens betrokkene, aan de heer N, namens klaagster, onder meer het volgende bericht: "De verkoopfacturen inzake H zijn later (in december 2010) door A naar ons kantoor opgestuurd. Dit was nadat de jaarrekening 2009 reeds was opgesteld en besproken. Ook eerder zijn deze verkoopfacturen nooit in de financiële administratie aangetroffen. Ook is deze debiteur nooit op door A zelf opgemaakte openstaandepostenlijst vermeld (welke A zo nu en

*dan verstrekke aan ons kantoor). Op dat moment is er door ons kantoor kennis genomen van de factuurdata (allen van 2008). Tevens is er toen door ons kantoor geconstateerd dat deze debiteur failliet was verklaard. Nogmaals, dit alles nadat de jaarrekening 2009 al was opgemaakt. Wegens kostenoverwegingen is de jaarrekening 2009 daarna niet meer gewijzigd. Zou ook niet zo veel effect hebben op de hoogte van de fiscale winst, aangezien de gehele vordering als oninbaar afgeboekt zou worden. Door ons kantoor is achteraf geen suppletie-aangifte omzetbelasting 2008 meer ingediend bij de belastingdienst. Op zich zou deze actie op dit moment nog genomen moeten worden gelijktijdig met het terugvragen van deze omzetbelasting wegens faillissement van debiteur."*

2.6. Van de door betrokkene aan klagster uitgereikte facturen staat nog een bedrag van € 2.627,77 open.

### **3. Klacht, standpunten en conclusies van partijen**

3.1.1. In geschil is het antwoord op de vraag of betrokkene ten opzichte van klagster heeft gehandeld in strijd met de zorgplicht, die door een NOAB administratie- en belastingdeskundige jegens zijn cliënten in acht behoort te worden genomen dan wel of betrokkene anderszins jegens klagster heeft gehandeld zoals een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt.

3.1.2. Voor de onderbouwing van het standpunt van klagster wordt verwezen naar hetgeen door haar te dier zake is vermeld in haar klaagschrift. In essentie behelst het verwijt aan betrokkene dat:

- betrokkene in de jaren 2008 en 2009 aantoonbaar vaktechnische fouten heeft gemaakt door substantiële bedragen aan omzet en af te dragen omzetbelasting niet correct te verwerken in de financiële administratie en de jaarrekening. Nu alleen formele schulden door de gemeente worden gefinancierd, is als gevolg daarvan aan klagster door de gemeente B voor een lager bedrag dan door haar was aangevraagd een lening verstrekt, binnen het kader van het Bijstandsbesluit Zelfstandigen;
- betrokkene bovenvermeld feit pas constateerde in november 2010 en vervolgens verzuimd heeft de verschuldigde omzetbelasting ad € 7.223 over de niet verwerkte omzet over 2008 door middel van een suppletieaangifte aan te geven;
- betrokkene onzorgvuldig is geweest bij de beoordeling van de post oninbare debiteuren waardoor zij er ten onrechte van uit is gegaan dat de omzetbelasting betreffende de vordering op H wegens oninbaarheid terug te vorderen zou zijn;
- betrokkene verzuimd heeft de jaarrekeningen 2008 en 2009 te corrigeren;
- betrokkene geen verantwoordelijkheid wenst te dragen voor de gemaakte fouten;
- betrokkene geen aanbod heeft gedaan om de fouten te herstellen;
- betrokkene op geen enkele manier contact heeft gezocht met klagster, maar direct een incassobureau heeft ingeschakeld hetgeen ervan getuigt dat betrokkene de klacht van klagster niet serieus genomen heeft;
- betrokkene tekort is geschoten in haar zorgplicht door de financieringsmogelijkheden van de onderneming niet te onderzoeken hetgeen bijna tot een faillissement van de onderneming van klagster geleid heeft.

3.1.3. Betrokkene stelt zich daartegenover op het standpunt dat zij niet is tekortgeschoten in haar deskundigheid en dat zij haar werkzaamheden naar beste vermogen heeft verricht met de informatie die haar ter beschikking stond dan wel werd gesteld.

3.1.4. Voor de onderbouwing van het standpunt van betrokkene wordt verwezen naar hetgeen door haar te dier zake is vermeld in haar verweerschrift, inhoudende dat:

- betrokkene ontkent dat zij vaktechnische fouten heeft gemaakt aangezien haar op het moment in kwestie niet bekend was en kon zijn dat klagster een vordering had op H;
- klagster betrokkene te dier zake gewoonweg informatie heeft onthouden;
- na het constateren van de vordering op H betrokkene, in overleg met klagster, besloten heeft geen suppletie-aangifte omzetbelasting 2008 in te dienen omdat H inmiddels failliet was;
- voor de beoordeling van de post (oninbare) debiteuren er diverse contactmomenten zijn geweest met klagster, waarop klagster nimmer gerept heeft over de vordering op H;

- de jaarrekening 2008 en 2009 geen correctie behoeften omdat H inmiddels failliet was. Corrigeren zou immers geen verandering van het resultaat en de balanspositie inhouden en zou niet doeltreffend zijn en tevens kostenverhogend werken voor klaagster, welke kosten klaagster niet wou dragen;
- voor daadwerkelijk door betrokkene gemaakte fouten betrokkene altijd bereid is verantwoordelijkheid te nemen, maar dat in dit geval geen (duidelijk aanwijsbare) fouten zijn gemaakt;
- inderdaad niet is aangeboden de (eventueel gemaakte) fouten te herstellen omdat dat geen verandering in het resultaat en de balanspositie teweeg zou brengen;
- gedurende de aanvraag van de BBZ-lening wel degelijk intensief contact is geweest met klaagster en haar nieuwe adviseur. Er is toen herhaalde malen door zowel klaagster als haar nieuwe adviseur verteld dat de vordering van betrokkene op klaagster betaald zou worden uit de aan te vragen BBZ-lening; betrokkene moest echter wel geduld hebben met incasso maatregelen;
- in tegenstelling tot de voor haar geldende richtlijnen betrokkene desalniettemin heeft meegewerkt en dossierstukken, inclusief alle gegevens uit de door betrokkene gevoerde administratie over 2010, heeft afgegeven die normaal gesproken pas worden afgegeven na algehele voldoening van de declaraties;
- klaagster nimmer aan betrokkene heeft gevraagd een onderzoek in te stellen naar de financieringsmogelijkheden van de onderneming.

Ter zitting hebben partijen, in aanvulling dan wel in afwijking daarop en al dan niet op vragen van het Tuchtcollege, nog het volgende verklaard, zakelijk weergegeven:

Klaagster:

Het gaat mij uitdrukkelijk niet over het niet willen betalen van de nog openstaande nota's; mijn belangrijkste grief betreft het niet goed verwerken van de omzetbelastingsschuld.

De nog te betalen omzetbelasting over 2008 ad € 7.223 had gesuppleerd moeten worden in 2009 door middel van een afzonderlijk verzoek. De vordering op H is duidelijk besproken met betrokkene en die wist dus van het bestaan af en hoe het eigenlijk zou moeten worden afgewerkt.

Betrokkene heeft die kwestie onzorgvuldig afgehandeld en aldus is sprake van een beroepsfout. Als alle schulden correct zouden zijn verwerkt, had ik van de gemeente een hogere lening gekregen.

Betrokkene had kunnen weten dat ik hoge advocaatkosten maakte. Overigens heb ik in die civiele zaak hoger beroep ingesteld en dat loopt nog steeds. Het zou dus kunnen zijn dat de vordering van mijn onderneming L op J ter grootte van € 49.880,04 alsnog tot een hoger bedrag dan de door de Rechtbank ingewilligde € 14.492,38 wordt toegekend. Betrokkene is er constant (ten onrechte) van uit gegaan dat in die procedure de bvba I contractspartij was in plaats van J.

Ik eis van betrokkene dat zij er voor zorgt dat de jaarstukken 2008 en 2009 aldus worden opgemaakt dat ze aansluiten bij die van 2010 en dat betrokkene dat op haar kosten herstelt. Betrokkene dient dus alsnog een suppletie aangifte omzetbelasting in te dienen en op te draaien voor de daaraan verbonden te betalen rente en (eventueel) op te leggen boete. De voorzitter houdt mij voor dat het Tuchtcollege bij haar beslissing op de klacht gebonden is aan de daartoe in het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB opgenomen maatregelen en dat het Tuchtcollege niet bevoegd is zich uit te laten over eventuele civiele aspecten die aan deze zaak kleven, zoals een claim tot schadevergoeding.

Ik leverde elke maand mijn factureringspakket, waarin alle facturen waren vermeld, bij betrokkene in en beantwoordde telkens de daarop betrekking hebbende vragen van medewerkster G van betrokkene zo goed als ik kon. Waarom heeft betrokkene mij toen niet beter geadviseerd? Betrokkene heeft toen nauwelijks interesse getoond in het reilen en zeilen van mijn onderneming. Mijn nieuwe adviseur heeft me gewezen op de mogelijkheid om een lening aan te vragen bij de gemeente. Ik wilde de onderhavige problemen helemaal niet; de hele kwestie zit mij emotioneel heel hoog. Mijn privé-uitgaven bestonden in die tijd vooral uit het betalen van de advocaatkosten. Verder heb ik in 2008 een huis gekocht en had ik in dat verband hypotheeklasten.

Ik zie niet veel heil in een nader overleg met betrokkene om deze kwestie uit de wereld te krijgen. Betrokkene heeft namelijk een klacht tegen mijn nieuwe adviseur ingediend bij het bestuur van NOAB.

Betrokkene:

Ik heb de bewuste verkoopfacturen over 2008 van klaagster pas na het gesprek met klaagster over de jaarrekening 2009 gezien, en dat was in november 2010. Toen pas werd mij duidelijk dat H in staat van faillissement verkeerde. Die facturen hadden betrekking op 2008 en die jaarrekening was toen al vastgesteld. We hebben toen inderdaad besloten om uit kostenoverweging de jaarrekening over 2009 niet meer te corrigeren en tevens achteraf geen suppletieaangifte omzetbelasting 2008 meer in te dienen bij de belastingdienst, er van uitgaande dat het resultaat per saldo op nihil zou uitkomen. Natuurlijk is mij bekend dat een BTW-schuld per het eind van een jaar fiscaal gezien ook daadwerkelijk moet worden geboekt, maar ik heb in het onderhavige geval een andere afweging gemaakt.

Ik heb nooit van klaagster gehoord dat ze een dergelijk grote vordering had c.q. daarover in een rechterlijke procedure betrokken was. En ook op mijn vraag over de grote kostenpost kreeg ik geen reactie van klaagster, behoudens dan de mededeling in de e-mail van november 2010 dat het niet belangrijk was en dat het een heel lang verhaal was dat nog wel even kon gaan duren etc. Klaagster had ons op dat moment toch ook het hele verhaal uit de doeken kunnen doen? Medewerkster G, die uiteraard onder onze verantwoordelijkheid valt, heeft toen nog wel om nadere informatie gevraagd, maar heeft die niet gekregen. Nogmaals, eerst einde 2010 meldde klaagster het bestaan van de desbetreffende facturen.

De door klaagster aangeleverde boekhouding was verre van compleet. H stond bijvoorbeeld aanvankelijk helemaal niet op de debiteurenlijst, later wel. Wij maakten een totaalcontrole aan de hand van hetgeen ons werd aangeleverd. En dat bestond uitdrukkelijk niet uit het overzicht waarvan klaagster nu ter zitting stelt dat zij dat indiende. Naar aanleiding van de bescheiden die klaagster wel aanleverde, ging onze medewerkster G daarmee aan de slag en zij informeerde dan telkens bij klaagster naar de ontbrekende posten. Dat overleg geschiedde zowel per e-mail als per telefoon. Ik heb er toch ook geen enkel belang bij om bepaalde facturen niet in te boeken?

In die tijd hadden wij regelmatig overleg met klaagster maar vóór het opmaken van jaarrekeningen (tegen het einde van het jaar) werd feitelijk nooit gesproken over de financiële situatie van daarvoor. Ik had ook geen inzicht in haar privé-uitgaven. Voor mijn gevoel was de onderneming wel winstgevend en werden de betalingsproblemen vooral opgeroepen in de privésfeer. Aangezien onze facturen niet werden betaald, hebben wij in goed overleg met klaagster een uitstelregeling getroffen. We hebben toen tevens gesproken over mogelijkheden om meer omzet te gaan draaien met de onderneming.

Klaagster is begin 2011 bij ons kantoor weggegaan. Daarna is de kwestie van de lening bij de gemeente pas gaan spelen. Ik heb me in de bespreking met klaagster daarover meegaand opgesteld en geen retentierecht toegepast, ook al waren onze facturen nog niet voldaan.

Ik ben best bereid om alsnog de bewuste suppletie in te dienen en de jaarrekeningen aan te passen; dat is op zich een kleine moeite. Als klaagster ons die vraag in concreto eerder had gesteld, was het al lang gebeurd. Maar in principe kan de nieuwe adviseur dat toch ook? Reeds in een eerder verband hebben wij klaagster een compromisvoorstel gedaan en nog steeds zijn wij bereid tot een oplossing in der minne.

**4. Beoordeling van de klacht**

4.1. Mevrouw G heeft als werknemer van betrokkene destijds (mede) de zaken van klaagster behartigd. Ingevolge artikel 15 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB is betrokkene in haar hoedanigheid van NOAB-lid tuchtrechtelijk verantwoordelijk voor deze werknemer. Betrokkene heeft dat ter zitting overigens ook uitdrukkelijk erkend.

4.2. De klacht zoals in 3.1 weergegeven, betreft het optreden van betrokkene in haar hoedanigheid van administratie- en belastingdeskundige, lid van NOAB. Als zodanig is zij onderworpen aan het voor de NOAB leden geldende tuchtrecht. De maatstaf waarnaar de klachten uit tuchtrechtelijk oogpunt beoordeeld moeten worden, ligt vast in artikel 1 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB. Daarin wordt onder meer bepaald dat het Tuchtcollege oordeelt a) ter zake van enig handelen

of nalaten in strijd met de zorg, die door een NOAB administratie- en belastingdeskundige jegens zijn cliënten in acht behoort te worden genomen (zorgplicht) en b) wat een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt.

De Gedrags- en Beroepsregels NOAB brengen de hiervoor onder a) en b) vermelde open normen op een niet limitatieve wijze onder woorden. Deze regels zijn bedoeld als richtlijn voor de NOAB administratie- en belastingdeskundige voor zijn handelen bij de uitoefening van zijn praktijk. Deze regels kunnen tevens dienen als richtlijn voor de tuchtrechter.

4.3. De aard van de door betrokkene ten behoeve van klagers te verrichten werkzaamheden, voor zover in casu van belang, is voldoende duidelijk voor het Tuchtcollege komen vast te staan.

Ten aanzien van de klachten, zoals hiervoor onder 3.1.1 vermeld c.g. nader toegelicht in 3.2.2:

*Ad de klacht met betrekking tot -kort gezegd- het onjuist verwerken van de omzetbelastingsschuld (klacht 1)*

4.4.1. Het Tuchtcollege heeft geen aanleiding gevonden om niet met betrokkene aan te nemen - en gaat daar dan ook van uit - dat zij, al dan niet door tussenkomst van haar medewerkster mevrouw G, eerst in november 2010 bekend werd met het bestaan van de bewuste op H betrekking hebbende verkoopfacturen over 2008. Het Tuchtcollege merkt hierbij op dat de cliënt zelf verantwoordelijk is voor zijn jaarrekening in alle omstandigheden. De accountant stelt slechts de jaarrekening samen op basis van de door de cliënt ter beschikking gestelde bescheiden en verstrekte inlichtingen. Het gaat hier over een samenstellingsopdracht. Alvorens een jaarrekening definitief is, dient hij te worden besproken met de cliënt die zijn fiat geeft. Indien nu tijdens de bespreking blijkt dat een post ten onrechte niet is opgenomen, zal een correctie gemaakt moeten worden. Zoals in dit geval: te vorderen btw aan verschuldigde btw ad. € 7.223. De verschuldigde btw had echter op aangifte moeten worden voldaan terwijl de te vorderen btw eerst verrekend kon worden na bericht van de curator van de debiteur.

Toen de omissie in de jaarstukken evenwel bij betrokkene bekend werd, was het naar het oordeel van het Tuchtcollege zaak voor betrokkene dat zij met de grootst mogelijke voortvarendheid de geconstateerde fout herstelde en tevens per ommekeer een suppletie-aangifte omzetbelasting 2008 voor een bedrag van € 7.223 indiende.

4.4.2. Betrokkene heeft ter disculpatie van het niet (direct) herstellen van de gemaakte fout onder meer aangevoerd dat die facturen betrekking hadden op 2008 en dat die jaarrekening toen al was vastgesteld. Het Tuchtcollege is bereid betrokkene in zoverre te volgen dat op het moment van constateren herstel van de jaarrekening over het jaar 2008 inderdaad niet althans minder voor de hand lag. Maar dat ontslaat betrokkene niet van de verplichting de fout in dat geval alsnog met betrekking tot (de jaarrekening van) het jaar 2009 te herstellen - eventueel door middel van het vormen van een voorziening - en met de grootste spoed de gewenste suppletie-aangifte omzetbelasting 2008 in te dienen. Het ligt op de weg van een goed functionerend NOAB-lid om dit soort fouten zo spoedig mogelijk na constatering te herstellen.

4.4.3. Betrokkene heeft echter besloten om uit kostenoverweging de jaarrekening over 2009 niet meer te corrigeren en tevens achteraf geen suppletieaangifte omzetbelasting 2008 meer in te dienen bij de belastingdienst, er van uitgaande dat het resultaat per saldo op nihil zou uitkomen. In haar bewoordingen: "*Corrigeren zou immers geen verandering van het resultaat en de balanspositie inhouden en zou niet doeltreffend zijn en tevens kostenverhogend werken voor klaagster.*" Een dergelijke praktische oplossing - die in feite ook in strijd is met de geest van de tussen partijen overeengekomen offerte - strookt naar het oordeel van het Tuchtcollege niet met een taakvervulling zoals die van een goed functionerend NOAB-lid mag worden verwacht en is dan ook niet te tolereren.

4.4.4. Naar het oordeel van het Tuchtcollege heeft betrokkene, aldus handelende, dan ook tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld in strijd met haar zorgplicht en met hetgeen een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige betaamt. Hetgeen betrokkene hiertegenover heeft aangevoerd, doet niet af aan deze verwijtbaarheid.

Dit klachtonderdeel is dan ook gegrond.

*Ad de overige klachtonderdelen (klacht 2)*

4.5. Klaagster heeft verder aangevoerd dat betrokkene geen aanbod heeft gedaan om de fouten te herstellen, dat zij op geen enkele manier contact heeft gezocht met klaagster, maar direct een incassobureau heeft ingeschakeld hetgeen ervan getuigt dat betrokkene de klacht van klaagster niet serieus genomen heeft en dat zij tekort geschoten is in haar zorgplicht door de financieringsmogelijkheden van de onderneming niet te onderzoeken hetgeen bijna tot een faillissement van het bedrijf van klaagster geleid heeft.

4.6. Deze klachtonderdelen zijn deels door betrokkene gemotiveerd betwist en deels door klaagster onvoldoende onderbouwd.

Naar het oordeel van het Tuchtcollege heeft klaagster derhalve deze stellingen niet voldoende aannemelijk gemaakt.

Deze klachtonderdelen zijn dan ook ongegrond.

4.7. Het Tuchtcollege acht geen termen aanwezig te oordelen dat het door de klaagster betaalde bedrag aan griffierecht door NOAB aan haar wordt gerestitueerd.

#### **5. Maatregel**

5.1. Ter zake van de op te leggen maatregel overweegt het Tuchtcollege als volgt.

Naar het oordeel van het Tuchtcollege heeft betrokkene ter zitting er blijk van gegeven dat zij bij nader inzien heeft begrepen dat haar handelen op de hiervoor bedoelde punten (klacht 1) tekort is geschoten - hetgeen er onder meer toe heeft geleid dat betrokkene in verband daarmee (naar zij stelt nogmaals) de bereidheid heeft uitgesproken de mogelijkheden te onderzoeken om de kwestie in der minne op te lossen, waarmee overigens klaagster niet heeft ingestemd - zulks in relatie tot de eisen van het NOAB kwaliteitskeurmerk, die aan het functioneren van een NOAB administratie- en belastingdeskundige mogen worden gesteld.

5.2. Het Tuchtcollege acht daarom de maatregel van enkele waarschuwing passend en geboden.

Deze maatregel geeft aan dat betrokkene op de onderdelen, zoals hiervoor aangegeven, tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld, maar ook dat van betrokkene wordt verwacht dat zij voortaan de van een behoorlijk NOAB administratie- en belastingkundige te verwachten kwaliteit in acht zal nemen.

Op grond van al het vorenstaande dient te worden beslist als hierna vermeld.

#### **6. Beslissing**

Het Tuchtcollege:

1. Verklaart klachtonderdeel 1 gegrond en legt betrokkene deswege de maatregel van enkele waarschuwing op.
2. Verklaart klachtonderdeel 2 ongegrond.
3. Bepaalt dat een samenvatting van deze uitspraak nadat deze onherroepelijk is geworden in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in "Activa", het periodiek van NOAB.

Aldus beslist op 17 april 2012

door mr. W. Brouwer, voorzitter, P.G.H.H. Schey RA en dr. A.H.H. Bollen-Vandenboorn, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen verzonden op: 17 april 2012

Tegen deze beslissing kan ingevolge het bepaalde in artikel 15 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB in beroep worden gekomen bij het College van Beroep binnen twee maanden na verzending van het afschrift van deze uitspraak conform het bepaalde in artikel 14 van laatstgenoemd Reglement.